

 เรื่องเด่นประเด็นดี by สสค. (EP. 7 ปี 69)

 คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ พ. 2/2569 (ประชุมใหญ่)

 เรื่อง วินัยข้าราชการ (คำสั่งให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการไว้อ่อน)

◆ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นข้าราชการตำรวจ ตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และมีการตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยผู้ฟ้องคดีแล้ว ประกอบกับผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาเกี่ยวกับความผิดฐานฟอกเงิน ซึ่งมีใช้ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือเป็นความผิดลหุโทษ และศาลอาญาได้ออกหมายจับผู้ฟ้องคดีแล้ว จึงส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ขององค์กรตำรวจอย่างร้ายแรง

◆ อีกทั้ง ผู้ฟ้องคดีอาจเข้าไปมีอิทธิพลต่อการพิจารณาทางวินัยและทางอาญา หรือยุ่งเกี่ยวกับพยานหลักฐาน ซึ่งหากอยู่ในหน้าที่ต่อไปจะทำให้เกิดความเสียหายแก่ราชการ ประกอบกับการพิจารณาข้อเท็จจริง มีความซับซ้อน และมีข้าราชการตำรวจที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดหลายนาย ซึ่งอยู่ต่างสังกัดกัน จึงไม่อาจพิจารณาแล้วเสร็จโดยเร็ว กรณีจึงเป็นเหตุให้มีการออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการไว้อ่อนได้ ทั้งนี้ ตามมาตรา 131 วรรคหนึ่ง และวรรคหก แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2565 ประกอบกับ ข้อ 3 (1) ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยการสั่งพักราชการและการให้ออกจากราชการไว้อ่อน พ.ศ. 2547

★ สำหรับข้อกล่าวอ้างอื่น ๆ ของผู้ฟ้องคดี ทั้งในเรื่องเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในการออกคำสั่ง ความเป็นกลาง การให้โอกาสชี้แจงข้อเท็จจริงและโต้แย้งแสดงพยานหลักฐาน รวมทั้งการออกคำสั่งโดยไม่สุจริต นั้น ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว

★ และแม้ปรากฏข้อเท็จจริงว่า นายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีไปปฏิบัติราชการที่สำนักนายกรัฐมนตรี แต่ก็ได้ขาดจากเงินเดือนของสังกัดเดิม ผู้ฟ้องคดีจึงยังคงเป็นข้าราชการตำรวจและยังอยู่ภายใต้บังคับบัญชาของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ดังนั้น การที่รักษาราชการแทนผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติได้พิจารณาพฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีแล้วมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการไว้อ่อน จึงเป็นการออกคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว